

Tato diplomová práce se zabývá tématem pozemkových služebností, které představují jednu z forem omezení vlastnického práva k pozemkům. Jedná se o součást věcných práv, konkrétně věcných práv k věci cizí. Historie tohoto právního institutu sahá až do římského práva, kde stejně jako dnes, představovala omezení rozsahu vlastnického práva jednoho pozemku, ve prospěch lepšího užívání pozemku druhého. Jejich podstatou je jednak to, že existuje pozemek, v jehož prospěch je služebnost zřízena (pozemek panující), a pozemek, který je služebností zatížen (pozemek služebný) a jednak to, že omezují vlastnické právo vlastníka jednoho pozemku (tzv. pozemku služebného) ve prospěch vlastníka druhého pozemku (tzv. pozemku panujícího).

Institut služebností je srovnán z hlediska dvou právních úprav, tzn. z hlediska právní úpravy české, která je obsažena v zákoně č. 89/2012, a z hlediska právní úpravy francouzské, která je obsažena ve francouzském občanském zákoníku, Code civil.